FRIHETEN

Nr. 1-1943 KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOT

Året som gikk —

har kostet mange offer og nye sorg og savn for fridommens og rettens stridsmenn her i landet. Men det har og ført oss nærmere målet, nærmere den endelige seier. Den nasjonale fronten står sterkere enn noen sinne, viljen til nye offer, til ny kamp er derfor også sterkere enn før. Men kampen er også skjerpet. Vårt land er i permanent unntakstilstand. Mordene i Trondheim, i Oslo, på Vestlandet og alle andre steder. 1400 jøder stuvet sammen i kvegtransportbåter, mann skilt fra hustru, foreldre fra barn, småbarn og oldinger i fengsel fordi de er av annen «rase». Fengsel og lidelse. Det er minnene som alltid vil være forbundet med året 1942. Det er nyordningens trofeer i Norge. Det er ikke bare i skyttergravene og på slagmarka det flyter blod. Og det er ikke bare soldatene som faller i krigen. Hitler har lyst den «totale krig». Det vil si at han fører krigen også mot de tusen heimene i alle land, mot mødre og barn, mot gamle menn som kvinner. Vi er alle fiender i okkupantens øyne. Vi er derfor alle med i krigen. Russerne har kalt den folkets krig. Krig er krig. Vi har sett det før. 11 millioner mistet livet i 1914
Det dobbelte tall hadde krigen
livsudyktige. Folkets masser, a
dernes masser, reiste seg så til
mot krigen, mot sjølve det sy
som måtte skape permanente k
tilstander. De gode fortsetter
store idealer ble glemt. Vi er
i en krig som er ti ganger mer
full enn den gang. De lidende
ser ute på slagmarka og bak fr
vil gjøre alvor av sin kamp d
gangen. En gang får det være
på fasismens og imperialismens
dringer av folkene for alltid.
gang for alvor får det bli slått
at menneskerettene skal gjeld
alle. Vi har nå sett redsler
Mishandlede lik som blir utleve
fengslene. Avlodes klar som
sendt heim mettet av blod.
kvinner som er blitt gråhåret av
og mishandling. Å, hvor vi m
den nye tids kultur bæret fra
halvmenneskes. Men vi minnes
Vi kjenner politispioner som T
berg, Veigt, Dønnum, Hvam,
halvgale «kriminalsjef» Schar
Vi kjenner flere navn. De kalle
norske. Vi lar dem stå i arkiv
foreløbig. Alt dette vil året
minne oss om. Men vi har
hellige minner fra dette året

Reichskommisariatets organ Aftenposten har viet oss den oppmerksomhet å spaudere sin leder for 8 jan. på «Friheten», som de gjengir et langt avsnitt av til skrekk og advarsel. Det gjaldt noe vi skrev om visse individer som i dag ønsker å stå som publikum til fedrelandets fridomskamp og heller nytte tida til personlig vinning ved ymse slags «forretninger» mens høvet er der. De holder derimot sine dører forsvarlig lukket når en forfulgt landsmann trenger hjelp. Å bli klappet på skuldren av de fremmede har de ingenting i mot, særlig hvis det er noe å vinne ved det. Alle er de gjerne enige om at det gamle styre med sin «forbudstvang», «fagforeningstyrani» osv. vil de ikke ha tilbake. Men når deres landsmenn har vunnet krigen for dem, skal de nok rydde opp. Slike lykkejegere finnes i alle lag av folket, haier som boltrer seg i nasismens kjølvatn. De står ikke i ns sjøl, ikke som Aftp. tror på grunn av feighet, men på grunn av smartness. Vi tror som sagt herrene kan spare seg sin umak, men visste ikke riktig hvordan vi skulde få gitt dem klarest beskjed. Så kom Aftenp. oss til hjelp. Hjertelig takk!

---

kamerater som ga sitt liv i fridomskampen. Vi senker fanene i sorg og takksemd og hver nordmanns tanker går ved dette årsskifte til deres ukjente graver. Vi lover å gjenreise deres minne, deres ære. Men vi har ikke tid til å dvele lenge i sorgen og erindringen, kampen kaller atter. Vi skal atter fram - mot en ny dag, fridomsdagen som må vinnes nå eller aldri.

En lagfører i ns er nylig dømt til 3 års fengsel av en tysk krigsrett for å ha huset en tysk desertør og for å ha revet i stykker bilder av Hitler og Quisling. Desertøren var «obergefreiter» Kurt Hindel. Han ble skutt på Akershus.

20 års fascisme. Av alle blodige jubileer i 1942 står fasismens «maktovertaking» i Italia som nr. 1. Et tungt kapittel i arbeidernes og folkenes fridomssaga. Det var i 1919 at Mussolini, arbeiderredaktøren som ble forreder og krigsbisser, dannet det første fascio - fascistlag. Arbeidsfolket i Italia førte den gangen en forbitret kamp mot det imperialistiske storborgerskap, industrimagnatene, godseierne, bankierene. Halvparten av folket var bønder. Av dem eide 66,4 prosent mindre enn 10 mål jord dvs. var fullstendig prisgitt bankkapitalens og godseiernes spekulasjon. Fjerdeparten av folket var industriarbeidere i samme usle kår. Dette folket var det Mussolini kom seg opp på og svek. I Versailles ble de italienske imperialister snytt for krigsbytte og vendte seg rasende mot arbeider- og bonderørsla. Krigseventyret hadde ruinert landet. Nøden og arbeidsløysa var svær. I sin fortvilelse besatte sultende og arbeidsløyse de stengte fabrikker og drev dem i fellesskap. De uthungrede bønder besatte storgodsene og delte ut jord. Storkapitalens velde var truet og Mussolinis bande av lasaroner og kriminalforbrytere ble leiet og utrustet til «straffeekspedisjoner» mot arbeiderne, og da arbeiderne dannet egne vern i sjølforsvar, fikk de harmen mot seg fra skinnhellige kretser og de myndigheter som ikke

gad holde ro og orden og forsvare liv og eiendom til sine undersåtter. Hvordan skulde de fascistiske bander vinne tilhengere? Det var enkelt. De ga seg ut for de «sanne» sosialister. De vilde sjøl gjennomføre arbeidernes krav. De vettskremte godseiere hadde programposten «jorda til bøndene. Mussolini hadde «sosialisering av jord, fabrikker og all storkapital». De krevde republikk, alm. stemmerett, skattefrihet for arbeidere og småbønder osv. Det var alt sammen ting som arbeiderne og og bøndene hadde kjempet forbitret for i mer enn en mannsalder. I 1922 marsjerte 8 10.000 fascister mot Rom De hadde vært lett å stanse ved energiske inngrep fra regjeringa. Mussolini holdt seg i Milano for å kunne stikke over grensa i tilfelle og tusenvis andre holdt seg skjult. Men ingen ting skjer. Kongen og regjeringa vedtok å ta mot fascistene, det samme gjorde den vettskremte nasjonalforsamlinga der det satt 30 fascister av 540. Mussolini dukker nå fram og får diktatorisk makt for «6 mnd.» Så kom «reformene» som var lovet: Arbeiderne og bøndene fikk 10 pct. skattepålegg, all kontroll med spekulasjon ble opphevet, godseierne fikk hjelp til å drive bort alle bønder fra godsene sine. Det ble ingen republikk og heller ingen stemmerett. Både arbeiderne og bøndene førte ennå i lang tid kampen mot fascistene som nå hadde fått makta over statsapparatet Mangelen på felles organisasjon, på samband mellom arbeiderne og bøndene, førte til nederlaget. Den «nye» tid som var lovt folket kom aldri. Men det kom en ny blomstringstid for den italienske imperalisme. En satte nok igang en del «nyreising» med svære tingsplaner, men arbeidslø aldri opphevet. Den steg lønningene gikk ned, statskas fortsatt svære underskudd og en bankrottert stat som i 1 med i tyskernes utplyndr Europa.

Illegal strategi. Vi finner d ta opp ei sak om det illegal som vi av forsiktighetsom tiet med inntil videre. De omsyn gjør at vi nå send advarsel. Fer omlag 2 mnd det i posten sendt innbydels rekke folk om å delta i et Oslo. Omlag 80 møtte og f ningen var framsyningen av gal film. Sjølsagt lukta gesta og besatte hele kvartalet. O ble tatt og noen av disse til Tyskland. Deres lagnad tenke oss til. Vi kan vel tr her er det dumheten som arb en dumhet som er livsfarlig illegalt arbeid. Folk trenge film for å finne sin plass i virkeligheten taler så mye ty Vi håper dette når fram ti gørene av dette «møte» som er på frifot. Tenk nå en ga hvor slik galskap har ført hva ansvar dere har dradd Vi kjenner en rekke tilfeller me kant på slik halsløs uf bl.a. en busstur utenbys til nende «møte» i si tid med 2 kere. Det var mange andr sjerer i samme buss, men de 2 apsolutt opplyse hva slags k var. Heldigvis gikk det b gangen. Vi tror det tilkom å gi et godt råd her: Slutt

med det „illegale arbeidet" deres! De resikerer bare en ting med det, nemlig at deres gode hensikter blir dradd i tvil. Og martyrer har vi nok av fra før.

Firmaet Heim & Lundin a/s, Oslo, er et av den nye tids millionfirmaer som tjener formuer på tyskernes utplyndring av nordmennene og andre folk. Det er særlig fettstoffer de hjelper til med å skaffe sine sjefer. Folka i direksjonen tjener fyrstelige gasjer. Som eksempel kan nevnes at salgssjefen tjener 150 kr. DAGEN - etter eget oppgivende i en rettssak mot en ARBEIDER som ble dømt til å betale salgssjefen 1000 kroner i erstatning.

Salgssjefen har før vært „noe" på et apotek. Nå er han stor mann. Arbeideren derimot har aldri vært „noe" - bare kropsarbeider. Og som tusen andre av sine klassefeller kommer han heller aldri til å bli annet under nyordningen. De arbeider i dag som før for 60 kroner uka, det er sabotasje å slutte eller streike, arbeidsgiveren har for sikkerhets skyld beslaglagt hans rasjoneringskort og en arbeider har ikke som en salgssjef høve til å kjøpe nye på svarteborsen. Arbeiderens kone må og å arbeide på fabrikk. Hun har 40 kr. uka. De slutter kl. 5. Så skal han stå i matkø for å få vite at alt er utsolgt og kona skal av dette innkjøp lage mat til familien. Blir det litt knapt, får de alltid høre at de må vise litt samfundsånd. De får jo også 300 gram kjøtt i uka. Dette er ikke bare lagnaden til en, men TUSEN arbeiderfamilier i dag - - - Vi husker ikke i farten hva ns program sier om dette. Men det er sikkert både rørende og vakkert.

Kan du si meg likheten mellom ei vekkeklokke og han derre Rommel ner'i Afrika, spør Hansen sin gamle venn Persson -

Nei, det kan ikke Persson.

Jo, min gode Persson, det skal jeg forklare deg.

Vekkeklokka går framover og sier: TIKK-TAKK! Men Rommel går bakover og sier: TAKK-TIKK!

Ha-Ha-Ha, humra Persson og ristn på skjegget.

- - -

SÅ RETTER VI EN TAKK til alle de landsmenn som i året som gikk har ytt sin hjelp til nødstilte og forfulgte nordmenn og alle de som på annet vis har gitt sitt bidrag, stort eller lite, i vår felles innsats for et fritt Norge. Hjelpen har kommet fram til de som trengte den, og noe av det som mest får disse fredløse og forfulgte til å holde ut og forsterke sin kamp mot tyrannene er nettopp vissheten om at de har sitt folk trofast bak seg, knyttet sammen med solidaritetens sterke band tvers over tro og klassegrenser . . .

VÆR FORSIKTIG!